

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.3.2022
COM(2022) 91 final

2022/0069 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

om aktivering af Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 ved gennemførelsesafgørelse truffet af Rådet om konstatering af en massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 med den virkning, at der indføres midlertidig beskyttelse i henhold til direktivets bestemmelser

Efter indledningen af den russiske militære invasion af Ukraine den 24. februar 2022 fordømte Det Europæiske Råd i sine konklusioner, der blev udsendt samme dag, Den Russiske Føderations (i det følgende benævnt "Rusland") uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine på det kraftigste og understregede den grove overtrædelse af folkeretten og principperne i FN-pagten samt truslen mod europæisk og global sikkerhed og stabilitet. Det Europæiske Råd har krævet, at Rusland fuldt ud respekterer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed inden for landets internationalt anerkendte grænser, hvilket omfatter Ukraines ret til at vælge sin egen skæbne. EU-medlemsstaternes stats- og regeringschefer har også bekræftet, at den russiske regering bærer det fulde ansvar for sin angrebshandling, der forårsager menneskelige lidelser og tab af menneskeliv, og at den vil blive draget til ansvar for sine handlinger. I solidaritet med Ukraine er Det Europæiske Råd nået til enighed om en anden pakke af sanktioner.

I den forbindelse opfordrede Det Europæiske Råd til at arbejde videre med beredskab på alle niveauer og opfordrede Kommissionen til at forelægge beredskabsforanstaltninger.

Den Europæiske Union påvirkes direkte af krigen ved sine ydre grænser, navnlig af det stigende migrationspres som følge af de mange tusinde personer, der søger beskyttelse i EU's medlemsstater. I løbet af få dage var over 650 000 fordrevne personer ved begyndelsen af marts måned ankommet til Den Europæiske Union gennem Polen, Slovakiet, Ungarn og Rumænien. Disse tal forventes at stige yderligere. FN har udsendt en humanitær Flash Appeal om beskyttelses- og bistandsbehov i Ukraine og en regional flygtningeberedskabsplan for Ukraine med nærmere oplysninger om antallet af mennesker i nød og dem, der skal omfattes af bistanden.

Ukraine er et visumfrit land¹ med hensyn til indrejse i EU. Indehavere af ukrainske biometriske pas er derfor fritaget for visumpligt, når de rejser ind i EU. På grundlag af erfaringerne efter Ruslands ulovlige annektering af Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol samt krigen i det østlige Ukraine forventes det, at halvdelen af de ukrainere, der kommer til Den Europæiske Union og kan indrejse visumfrit, vil slutte sig til familiemedlemmer eller søge arbejde i Den Europæiske Union, mens den anden halvdel eventuelt vil anmode om international beskyttelse. Afhængigt af, hvordan konflikten udvikler sig, er det sandsynligt, at EU vil skulle huse et betydeligt antal personer. De foreløbige skøn tyder på et muligt antal på mellem 2,5 mio. og 6,5 mio. mennesker, der er blevet fordrevet på grund af den væbnede konflikt, hvoraf mellem 1,2 mio. og 3,2 mio. eventuelt vil søge

¹ Forordning (EU) 2018/1806, som indeholder en liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser (bilag I til forordningen), og en liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav for ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage (bilag II til forordningen). Visumfritagelsen er begrænset til indehavere af biometriske pas, der er udstedt af Ukraine i overensstemmelse med standarderne fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO).

international beskyttelse. De Forenede Nationers højkommissær for flygtninge anslår, at der i værste fald vil være op til 4 millioner mennesker på flugt fra Ukraine.

Disse tal, krigens alvor og dens nærhed til EU's ydre grænser viser, at Den Europæiske Union sandsynligvis står over for en situation, der er kendetegnet ved en massetilstrømning af ukrainere og andre tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, som opholdt sig lovligt i Ukraine på det tidspunkt, hvor konflikten brød ud, og som er tvunget til at forlade Ukraine på grund af den russiske invasion.

For at imødegå denne situation fremsætter Kommissionen et forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse, der giver Rådet mulighed for at konstatere en massetilstrømning af fordrevne ukrainere og andre tredjelandstatsborgere og statsløse personer, som opholdt sig lovligt i Ukraine på det tidspunkt, hvor konflikten brød ud, på grundlag af direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om midlertidig beskyttelse².

Dette direktiv blev vedtaget i kølvandet på konflikten i det tidligere Jugoslavien, hvor Europa for første gang siden Anden Verdenskrig stod over for massefordrivelse af mennesker ud i Europa som følge af en konflikt i Europa. Det blev specifikt udformet med henblik på at fremme en afbalanceret indsats for i fællesskab at håndtere fordrivelse inden for Europa ved at yde øjeblikkelig beskyttelse til personer, der flygter fra krig, og derved undgå at overbebyrde medlemsstaternes asylsystemer. Bestemmelserne i direktivet om midlertidig beskyttelse og de nationale gennemførelsesforanstaltninger bør gøre det muligt for medlemsstaterne at håndtere strømmene af fordrevne personer, der flygter fra Ukraine, på en kontrolleret og effektiv måde med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og under fuld overholdelse af de internationale forpligtelser.

Formålet med dette forslag er at anvende af direktivet om midlertidig beskyttelse og i overensstemmelse med direktivets artikel 5 skitsere hovedelementerne, herunder en beskrivelse af de specifikke grupper af personer, der bør omfattes af den midlertidige beskyttelse, og den dato, hvor den midlertidige beskyttelse træder i kraft. Når Rådets gennemførelsesafgørelse er vedtaget, forpligtes medlemsstaterne til at anvende de foranstaltninger, de har truffet for at gennemføre og gennemføre direktivet om midlertidig beskyttelse, og dermed opfylde deres forpligtelser over for personer med midlertidig beskyttelse, jf. direktivets kapitel III.

Der indføres i forslaget midlertidig beskyttelse af tre kategorier af personer:

- ukrainske statsborgere med bopæl i Ukraine, som pr. den 24. februar 2022 er fordrevet efter de russiske væbnede styrkers militære invasion af samme dato
- tredjelandstatsborgere eller statsløse personer med lovligt ophold i Ukraine, som pr. den 24. februar 2022 er fordrevet efter de russiske væbnede styrkers militære invasion af samme dato, og som ikke er i stand til at vende tilbage til deres oprindelsesland eller -region under sikre og varige forhold på grund af situationen i det pågældende land. Herunder kan være personer, der har flygtningestatus eller tilsvarende beskyttelse eller var asylansøgere i Ukraine på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen. Tredjelandstatsborgere, der på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen, havde lovligt ophold i Ukraine af længere varighed, bør kunne få midlertidig beskyttelse, uanset om de kan vende tilbage til deres oprindelsesland eller -region under sikre og varige forhold, samt

² EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12.

- familiemedlemmer til de to ovenstående kategorier af personer, såfremt familien allerede opholdt sig i Ukraine på tidspunktet for de omstændigheder, der vedrører massetilstrømningen, uanset om de pågældende familiemedlemmer kunne vende tilbage til deres hjemland under sikre og varige forhold. I henhold til Rådets direktiv 2001/55 er et familiemedlem en ægtefælle til en person i en af de to ovenstående kategorier eller dennes ugifte partner i et fast forhold, såfremt ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelovgivning, mindreårige ugifte børn af en person i en af de to ovenstående kategorier eller dennes ægtefælle, herunder også børn født uden for ægteskab og adoptivbørn, eller andre nære pårørende, der boede sammen med familieenheden som en del af denne på tidspunktet for de omstændigheder, der vedrører massetilstrømningen, og som på dette tidspunkt helt eller overvejende var afhængige af en person i en af de to ovenstående kategorier.

I den nuværende situation er midlertidig beskyttelse det bedst egnede instrument. I lyset af den ekstraordinære og exceptionelle karakter af Ruslands militære invasion af Ukraine samt massetilstrømningens omfang bør fordrevne personer med midlertidig beskyttelse kunne nyde harmoniserede rettigheder i hele Unionen, der sikrer dem et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, herunder opholdstilladelse, mulighed for at arbejde som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende, adgang til passende indkvartering, den nødvendige sociale bistand, lægehjælp eller anden bistand samt de nødvendige subsistensmidler. Midlertidig beskyttelse bør desuden gøre det muligt for uledsagede mindreårige at få en værge. Personer under 18 år bør også have adgang til uddannelse.

Det vil også være en fordel for de medlemsstater, der berøres af massetilstrømningen, hvis der indføres midlertidig beskyttelse, eftersom rettighederne forbundet hermed bør mindske de fordrevne personers behov for straks at søge international beskyttelse og dermed overbebyrde de berørte medlemsstaters asylsystemer, idet formaliteterne reduceres til et minimum på grund af den akutte situation. Foranstaltningerne i direktivet om midlertidig beskyttelse og de nationale gennemførelsesforanstaltninger vil dermed gøre det muligt for medlemsstaterne at håndtere tilstrømningen af fordrevne personer på en kontrolleret og effektiv måde med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og under fuld overholdelse af de internationale forpligtelser.

Midlertidig beskyttelse vil gøre det muligt for medlemsstaterne at være forberedt på den nuværende og nært forestående tilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine, der søger international beskyttelse. Det vil også give medlemsstaterne mulighed for at håndtere de ukrainere, der kan indrejse visumfrit, og som søger en anden slags status, når det lovlige ophold i Unionen på 90 dage er udløbet. Ifølge erfaringerne fra 2014 kan det forventes, at mange vil begynde at søge international beskyttelse som deres eneste alternativ. Dette forslag er derfor også et svar på Det Europæiske Råds opfordring til at arbejde videre med beredskab og parathed og er en del af Unionens reaktion på det migrationspres, som følger af Ruslands militære indtrængen i Ukraine.

Sidst, men ikke mindst, fremmer direktivets bestemmelser om midlertidig beskyttelse en ligelig fordeling af indsatsen mellem de medlemsstater, der bærer konsekvenserne af at modtage fordrevne personer fra Ukraine. Ukrainske statsborgere vil som visumfrie rejsende kunne bevæge sig frit inden for EU efter indrejse på området, så de kan slutte sig til deres familie og venner på tværs af de store diasporasamfund, der i øjeblikket findes i hele Den Europæiske Union, og derved fremme en ligelig fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne. Det vil hjælpe Unionen og dens medlemsstater med at sikre en effektiv og

kontrolleret håndtering af strømmen af fordrevne personer fra Ukraine i Den Europæiske Union på et tidspunkt med masseankomster.

Rådets gennemførelsesafgørelse vil gøre det muligt for EU at koordinere og nøje overvåge modtagelseskapaciteten i medlemsstaterne, så der kan træffes tiltag og ydes supplerende støtte efter behov. I henhold til direktivet skal medlemsstaterne i samråd med Kommissionen samarbejde og udveksle oplysninger for at lette iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse. Dette kan gøres gennem en "solidaritetsplatform", hvor medlemsstaterne udveksler oplysninger om deres modtagelseskapacitet og det antal personer, som nyder midlertidig beskyttelse på deres område. Med henblik herpå fastsættes der i forslaget en koordinerende rolle for Kommissionen. Desuden er der i de senere år blevet oprettet flere forskellige platforme med det formål at sikre, at medlemsstaterne arbejder sammen. Blandt disse platforme omfatter forslaget anvendelsen af EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet (i overensstemmelse med Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366 af 23. september 2020 om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration) som det mest hensigtsmæssige forum for det administrative samarbejde, der er omhandlet i direktiv 2001/55/EF.

I årene siden vedtagelsen af direktivet er der blev oprettet adskillige EU-agenturer, eller deres mandater er blevet styrket. Derfor omfatter forslaget specifikt behovet for, at Kommissionen samarbejder med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Asylagentur og Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) med henblik på løbende at overvåge og vurdere situationen.

I overensstemmelse med direktiv 2001/55/EF har den midlertidige beskyttelse en varighed på et år, og hvis den ikke bringes til ophør på anden vis, kan den forlænges automatisk med seks måneder ad gangen for en periode på højst ét år. Kommissionen kan, når den udøver sin overvågningsrolle og i overensstemmelse med artikel 6 i Rådets direktiv 2001/55/EF, til enhver tid foreslå Rådet at bringe den midlertidige beskyttelse til ophør med den begrundelse, at situationen i Ukraine gør det muligt for de personer, der har fået midlertidig beskyttelse, at vende tilbage under sikre og varige forhold. Kommissionen kan også foreslå Rådet af forlænge den midlertidige beskyttelse, hvis den oprindelige periode ikke anses for at være tilstrækkelig til at give medlemsstaterne mulighed for at håndtere situationen på effektiv vis, eller hvis situationen stadig ikke giver personer med midlertidig beskyttelse mulighed for at vende sikkert tilbage til Ukraine.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget er i fuld overensstemmelse med EU's asylregler, da direktivet om midlertidig beskyttelse udgør en integrerende del af det fælles europæiske asylsystem og er beregnet til en usædvanlig situation med massetilstrømning af fordrevne personer, sådan som det er tilfældet i øjeblikket på grund af Den Russiske Føderations invasion af Ukraine. Det er også i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions målsætning om oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, som på grund af omstændighederne retmæssigt søger beskyttelse i Den Europæiske Union.

Elementerne i forslaget er også i overensstemmelse med pagten om migration og asyl fra september 2020 og de ledsagende lovgivningsforslag. Som led i pagten foreslog Kommissionen at ophæve direktivet om midlertidig beskyttelse og erstatte det med en forbedret forordning, hvori begrebet midlertidig beskyttelsesstatus bevares, men som håndterer krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet mere generelt, hvilket skal sikre, at nye europæiske værktøjer fungerer på sammenhængende vis inden for

rammerne af den nye omfattende tilgang, der foreslås i pagten. Da der fortsat forhandles om de relevante lovgivningsmæssige forslag, og disse ikke vil blive vedtaget i den nærmeste fremtid, kan forordningen om håndtering af kriser og force majeure ikke anvendes som reaktion på de umiddelbare udfordringer forbundet med ukrainske krise. Direktivet om midlertidig beskyttelse er den aktuelt gældende EU-ret og indeholder de relevante værktøjer til at håndtere situationen på en effektiv og passende måde.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i fuld overensstemmelse med behovet for at opretholde stærke ydre grænser ved at give medlemsstaterne mulighed for at behandle potentielle ansøgninger om international beskyttelse på velordnet vis uden at overbebyrde deres asylsystemer i tilfælde af en massetilstrømning af fordrevne ukrainere og dermed undgå problemer ved grænseovergangene ved Den Europæiske Unions østlige ydre grænser. Det er også i overensstemmelse med og bør anvendes parallelt med Unionens optræden udadtil som f.eks. EU-sanktioner og andre restriktive foranstaltninger. Forslaget er en del af en omfattende række EU-tiltag som reaktion på den russiske militære indtrængen i Ukraine.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandards for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf, særlig artikel 5.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ifølge afsnit V i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har Den Europæiske Union visse beføjelser på dette område. Disse beføjelser skal udøves i henhold til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

En situation, hvor der er risiko for, at medlemsstaternes asylsystemer ikke fungerer korrekt, på grund af en massetilstrømning af fordrevne personer fra et naboland til Den Europæiske Union, som er flygtet fra en væbnet konflikt, bør anses for at påvirke EU som helhed og kræver derfor EU-løsninger og EU-støtte. Der er behov for, at medlemsstaterne reagerer hurtigt og samler støtte for på effektiv vis at reagere på en sådan tilstrømning og sikre de samme standarder og harmoniserede rettigheder i hele Unionen.

Det kræver en indsats på EU-plan at nå disse mål, da de i sagens natur er grænseoverskridende. Det er klart, at foranstaltninger, der træffes af de enkelte medlemsstater, ikke i tilstrækkelig grad kan opfylde behovet for en fælles EU-tilgang til et fælles problem.

Målet med tilgangen kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan på grund af omfanget og virkningerne af dette forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse bedre opfyldes på EU-plan. Unionen skal derfor handle og kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union, indeholder dette forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse en beskrivelse af den specifikke gruppe personer, som forslaget finder anvendelse på, den dato, hvor den midlertidige beskyttelse får virkning, og et skøn over antallet af fordrevne personer.

Alle elementer i de foranstaltninger, der foreslås for at håndtere den specifikke situation med massetilstrømning af fordrevne ukrainere til Den Europæiske Union er tydeligt beskrevet i direktivet om midlertidig beskyttelse og er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sikre, at medlemsstaterne kan håndtere situationen på en velordnet og effektiv måde, samtidig med at der sikres ligebehandling med hensyn til rettigheder og garantier for de berørte personer. I overensstemmelse med kravene i direktivet om midlertidig beskyttelse er varigheden af foranstaltningerne er også tidsbegrænset, og disse foranstaltninger er nødvendige for at gøre det muligt for de berørte medlemsstater at håndtere en situation ved Den Europæiske Unions østlige ydre grænser, som er til fare for Unionens sikkerhed og stabilitet. Direktivet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende gunstigere bestemmelser.

- **Valg af retsakt**

Ved artikel 5 i Rådets direktiv 2001/55/EF kræves en gennemførelsesafgørelse truffet af Rådet til at konstatere massetilstrømning af fordrevne personer og indføre midlertidig beskyttelse for fordrevne personer.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Evidensbaseret politikudformning**

Forslaget blev udarbejdet som et hasteanliggende for at håndtere den foreliggende situation. Forslaget omfatter bestemmelser om samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og EU-agenturerne og om medlemsstaternes forpligtelse til at indberette relevante data og statistikker via EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet. Dokumentationen for strømmenes potentielle omfang er baseret på de seneste data, der er udvekslet inden for rammerne af EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet, og de scenarier, der er udarbejdet, begyndende med FN-agenturers scenarier for internt fordrevne, oplysninger, der er indhentet om bevægelser (både asylansøgere og lovlig migration), som har fundet sted efter 2014, og størrelsen og sammensætningen (russisk/ikkekussisk) af befolkningen i de regioner, der er påvirket i de forskellige scenarier. Der blev udarbejdet fem udgangsscenarier, afhængigt af intensiteten af det russiske indgreb i Ukraine.

I scenario D tages der udgangspunkt i en militær invasion af en stor del af Ukraine, herunder de tre største byer, Kiev, Kharkiv og Odessa, sådan som det i øjeblikket sker. I scenario E går der ud fra en dramatisk eskalering af kamphandlinger og en invasion af hele landet. På grundlag af disse scenarier forventes det, at mellem 2,5 mio. og 6,5 mio. fordrevne personer vil rejse ind i Unionen. De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge anslår, at der i værste fald vil være op til 4 millioner mennesker på flugt fra Ukraine.

I betragtning af de tendenser, der er registreret for opholdstilladelser og ansøgninger om international beskyttelse efter hændelserne i 2014, vil ca. halvdelen af de fordrevne personer sandsynligvis blive indlemmet i de store eksisterende diasporanetværk i hele EU og gøre brug af mulighederne for lovlig migration, hovedsageligt men ikke udelukkende i "traditionelle" bestemmelseslande (Polen, Tjekkiet, Tyskland, Italien og Spanien), uden at lægge pres på

disse landes modtagelseskapacitet. Den anden halvdel, mellem 1,2 mio. og 3,5 mio. mennesker, vil sandsynligvis søge international beskyttelse i en periode på to år.

- **Resultater af høringer af interesserede parter og ekspertbistand**

Da det blev klart, at et russisk militært indgreb i Ukraine var en mulighed, aktiverede Kommissionen den regelmæssige overvågningsmekanisme gennem EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet for at konsultere medlemsstaterne, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og relevante EU-agenturer og udveksle data, oplysninger og indsigt, som rapporteres regelmæssigt. Kommissionen konsulterede også De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge, som har vurderet situation og givet relevant input. Højkommisæren hilste den støtte velkommen, som mange medlemsstater har vist til at aktivere direktiv 2001/55/EF som middel til at facilitere umiddelbar og midlertidig tilflugt i Unionen og deling af ansvaret for de mennesker, som flygter fra Ukraine, blandt de europæiske stater.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt de forpligtelser, der følger af folkeretten, herunder Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings status, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 .

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

På grund af karakteren af dette forslag er det ikke muligt på forhånd at vurdere de mulige virkninger for budgettet. Det vil blive omfattet af budgettet for de eksisterende EU-finansieringsinstrumenter i perioden 2014-2020 og 2021-2027 for migration, asyl og grænseforvaltning. Kommissionen vil undersøge mulighederne for at drage fuld nytte af finansiering inden for rammerne af fonde på området indre anliggender. Hvis det undtagelsesvis er nødvendigt og situationen forværres yderligere, kan der omfordeles midler fra FFR 2021-2027. Hvis der opstår yderligere ekstraordinære behov, kan fleksibilitetsmekanismerne inden for FFR 2021-2027 aktiveres.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 fastslår, at der er tale om massetilstrømning til Unionen af fordrevne personer, der har måttet forlade Ukraine som følge af en væbnet konflikt.

Artikel 2 beskriver den gruppe af personer, som den midlertidige beskyttelse vil finde anvendelse på. Der indføres midlertidig beskyttelse for ukrainske statsborgere med bopæl i Ukraine, der er blevet fordrevet fra Ukraine siden den 24. februar 2022 efter de russiske væbnede styrkers militære invasion på denne dato. For at respektere ånden i direktiv 2001/55/EF omfatter artikel 2 også midlertidig beskyttelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer med lovligt ophold i Ukraine, som er blevet fordrevet siden den 24. februar 2022, og som ikke kan vende tilbage til deres oprindelsesland eller -region under sikre og varige forhold på grund af situationen i det pågældende land. Denne kategori kan omfatte personer, der har flygtningestatus eller tilsvarende beskyttelse, eller som var asylansøgere i Ukraine på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen. Tredjelandsstatsborgere, der på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen, havde længerevarende lovligt ophold i Ukraine, bør kunne få

midlertidig beskyttelse, uanset om de kan vende tilbage til deres oprindelsesland eller -region under sikre og varige forhold.

Da det også er vigtigt at sikre, at familier kan blive sammen, og undgå, at forskellige medlemmer af samme familie har forskellig status, omfatter artikel 2 også midlertidig beskyttelse af familiemedlemmer i situationer, hvor familien allerede bestod i Ukraine på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen, uanset om de pågældende familiemedlemmer ville kunne vende tilbage til deres hjemland under sikre og varige forhold. Som familiemedlem betragtes ægtefællen til den person, der er omfattet af midlertidig beskyttelse, eller dennes ugifte partner i et fast forhold, såfremt ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelovgivning, mindreårige ugifte børn af den person, der nyder midlertidig beskyttelse, eller vedkommendes ægtefælle, herunder også børn født uden for ægteskab og adoptivbørn; andre nære pårørende, der boede sammen med familieenheden som en del af denne på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen, og som på dette tidspunkt helt eller overvejende var afhængige af den person, der nyder midlertidig beskyttelse.

Artikel 3 fastsætter, at EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet vil blive anvendt som hovedplatform for det administrative samarbejde, der er omhandlet i artikel 27 i Rådets direktiv 2001/55/EF. Det fastsættes også, at medlemsstaterne bør bidrage til en fælles situationsbevidsthed i EU gennem udveksling af relevante oplysninger, integrerede ordninger for politisk kriserespons og samråd med EU-Udenrigstjenesten, hvor det er relevant. Endvidere fastsættes det, at Kommissionen indtager en koordinerende rolle for at sikre, at medlemsstaterne samarbejder og udveksler oplysninger, navnlig i forbindelse med overvågning af modtagelseskapaaciteten i hver medlemsstat og indkredsning af eventuelle behov for yderligere støtte. Med henblik herpå vil Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Asylagentur og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) løbende overvåge og vurdere situationen. Disse EU-agenturer bør desuden støtte medlemsstaterne.

Artikel 4 fastsætter i betragtning af den ekstraordinære situation og sagens hastende karakter, at Rådets gennemførelsesafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarde for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf³, særlig artikel 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 24. februar 2022 indledte russiske væbnede styrker en omfattende invasion af Ukraine fra flere steder i Den Russiske Føderation, fra Belarus og fra ikkeregeringskontrollerede områder af Ukraine.
- (2) Som følge heraf udgør betydelige dele af ukrainsk territorium nu områder med væbnet konflikt, som tusindvis af mennesker er flygtet fra.
- (3) Efter denne invasion fordømte Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 24. februar 2022 på det kraftigste Ruslands uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine og understregede, at dette er en grov overtrædelse af folkeretten og principperne i FN-pagten, som har til formål at undergrave europæisk og global sikkerhed og stabilitet. Det Europæiske Råd krævede, at Rusland fuldt ud respekterer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed inden for landets internationalt anerkendte grænser, hvilket omfatter Ukraines ret til at vælge sin egen skæbne. Det Europæiske Råd bekræftede også, at den russiske regering bærer det fulde ansvar for sin angrebshandling, der forårsager menneskelige lidelser og tab af menneskeliv, og at den vil blive draget til ansvar for sine handlinger. I solidaritet med Ukraine vedtog Det Europæiske Råd endnu en pakke af sanktioner, og opfordrede til, at der arbejdes videre på at sikre beredskabet på alle niveauer, og det opfordrede Kommissionen til at forelægge beredskabsforanstaltninger.
- (4) Unionen har vist og vil fortsat vise sin resolute støtte til Ukraine og dets borgere, der står over for en hidtil uset aggression fra Den Russiske Føderations side. Nærværende gennemførelsesafgørelse er en del af Unionens reaktion på migrationspresset som følge af den russiske militære invasion i Ukraine.
- (5) Konflikten har allerede konsekvenser for Unionen, herunder sandsynligheden for et stort migrationspres på dens østlige grænser, efterhånden som konflikten udvikler sig.

³ EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12.

Pr. 1. marts er over 650 000 fordrevne personer ankommet til Den Europæiske Union via Polen, Slovakiet, Ungarn og Rumænien. Disse tal forventes at stige yderligere.

- (6) Ukraine er opført i bilag II til forordning (EU) 2018/1806⁴ over lande, hvis statsborgere er fritaget for kravet om at være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser i forbindelse med ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. På grundlag af erfaringerne efter Ruslands ulovlige annektering i 2014 af Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol samt krigen i det østlige Ukraine forventes det, at halvdelen af de ukrainere, der kommer til Unionen og kan indrejse visumfrit med henblik på kortvarige ophold, vil slutte sig til familiemedlemmer eller søge arbejde i Unionen, mens den anden halvdel vil anmode om international beskyttelse. Afhængigt af, hvordan konflikten udvikler sig, og på grundlag på nuværende skøn vil Unionen sandsynligvis stå over for et meget stort antal personer, muligvis mellem 2,5 og 6,5 millioner, der er fordrevet som følge af den væbnede konflikt, og hvoraf det forventes, at mellem 1,2 og 3,2 millioner personer vil søge international beskyttelse. De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge anslår, at der i værste fald vil være op til 4 millioner mennesker på flugt fra Ukraine.
- (7) Disse tal viser, at Unionen sandsynligvis vil stå over for en situation, der er kendetegnet ved massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland eller -region på grund af den russiske militære aggression, og at tilstrømningen vil være af et sådant omfang, at der også er en klar risiko for, at medlemsstaternes asylsystemer ikke vil kunne håndtere den, uden at det går ud over deres effektivitet, og uden ulemper for de pågældende personer og for andre, der anmoder om beskyttelse.
- (8) FN har iværksat en humanitær Flash Appeal om beskyttelses- og bistandsbehovene i Ukraine og en regional flygtningeberedskabsplan for Ukraine med nærmere oplysninger om antallet af mennesker i nød samt dem, der skal omfattes af bistanden.
- (9) De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge har udtrykt tilfredshed med opbakningen fra mange medlemsstater til at aktivere direktiv 2001/55/EF for at give personer, der flygter fra Ukraine, mulighed for at søge øjeblikkelig, midlertidig tilflugt i Unionen, og til at lette fordelingen af ansvaret for disse personer mellem de europæiske stater.
- (10) Som reaktion på denne situation bør det fastslås, at der er tale om massetilstrømning af fordrevne personer som omhandlet i direktiv 2001/55/EF, således at der indføres midlertidig beskyttelse af de pågældende fordrevne personer.
- (11) Formålet med denne gennemførelsesafgørelse er at indføre midlertidig beskyttelse for ukrainske statsborgere med bopæl i Ukraine, der er blevet fordrevet fra Ukraine siden den 24. februar 2022 efter de russiske væbnede styrkers militære invasion på denne dato. For at respektere ånden i direktiv 2001/55/EF bør der også indføres midlertidig beskyttelse for tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i Ukraine, som er blevet fordrevet siden den 24. februar 2022, og som ikke kan vende tilbage til deres oprindelsesland eller -region under sikre og varige forhold på grund af situationen i det pågældende land. Denne kategori kan omfatte personer, der har flygtningestatus eller tilsvarende beskyttelse, eller som var asylansøgere i Ukraine på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen. For ikkeukrainske

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

tredjelandstatsborgere, der har været fastboende i Ukraine, bør betingelsen om ikke at kunne vende tilbage til deres oprindelsesland eller -region desuden ikke finde anvendelse, og de bør derfor også nyde midlertidig beskyttelse. Det er også vigtigt at sikre, at familier kan blive sammen, og undgå, at forskellige medlemmer af samme familie har forskellig status. Derfor er det nødvendigt at indføre midlertidig beskyttelse af familiemedlemmer, hvor familien allerede bestod i Ukraine på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen, uanset om de pågældende familiemedlemmer ville kunne vende tilbage til deres hjemland under sikre og varige forhold.

- (12) Ikkeukrainske tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der kan vende tilbage til deres hjemland eller -region under sikre og varige forhold, og som ikke kan betragtes som personer med længerevarende ophold i Ukraine eller familiemedlemmer til en person, der nyder midlertidig beskyttelse, bør dog ikke være omfattet af anvendelsesområdet for denne afgørelse. Til denne kategori hører tredjelandstatsborgere, der opholdt sig i Ukraine med henblik på studier eller arbejde af kortere varighed på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen, og som kan vende tilbage til deres oprindelsesland under sikre forhold. Disse personer bør ikke desto mindre have lov til at rejse ind i Unionen af humanitære årsager, uden at det kræves, at de er i besiddelse af et gyldigt visum eller tilstrækkelige subsistensmidler eller et gyldigt rejsedokument, så de gives sikker passage med henblik på at vende tilbage til deres oprindelsesland eller -region.
- (13) I overensstemmelse med direktiv 2001/55/EF kan medlemsstaterne udvide den midlertidige beskyttelse til at omfatte yderligere kategorier af fordrevne personer ud over dem, som denne rådsafgørelse finder anvendelse på, hvis de er fordrevet af de samme grunde og fra det samme hjemland eller den samme hjemregion. I givet fald bør de straks underrette Rådet og Kommissionen herom. I den forbindelse bør medlemsstaterne opfordres til at overveje at udvide den midlertidige beskyttelse til at omfatte personer, der flygtede fra Ukraine umiddelbart inden den 24. februar 2022, efterhånden som spændingerne tog til, eller som befandt sig på Unionens område (f.eks. på ferie eller i arbejdsøjemed) lige før denne dato, og som på grund af den væbnede konflikt ikke kan vende tilbage til Ukraine.
- (14) I den nuværende situation er midlertidig beskyttelse det bedst egnede instrument. I lyset af den ekstraordinære og exceptionelle karakter af Den Russiske Føderations militære invasion af Ukraine samt massetilstrømningens omfang bør fordrevne personer med midlertidig beskyttelse som minimum i et år kunne nyde harmoniserede rettigheder i hele Unionen, der sikrer dem et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Indførelse af midlertidig beskyttelse vil også være til gavn for medlemsstaterne, eftersom rettighederne forbundet hermed mindske de fordrevne personers behov for straks at søge international beskyttelse og dermed risikoen for at overbebyrde medlemsstaternes asylsystemer, idet formaliteterne reduceres til et minimum på grund af den akutte situation. Som visumfritagne rejsende har ukrainske statsborgere desuden ret til — efter at være blevet tilladt indrejse på EU's område — at bevæge sig frit inden for Unionen i en periode på 90 dage. På det grundlag kan de vælge, i hvilken medlemsstat de ønsker at nyde de rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse, og slutte sig til deres familie og venner fordelt på de betydelige diasporanetværk, der i øjeblikket findes i hele Unionen. Dette vil i praksis bidrage til, at indsatsen fordeles ligeligt blandt medlemsstaterne, og vil dermed mindske presset på de nationale modtagelsessystemer. Når en medlemsstat har udstedt en opholdstilladelse i overensstemmelse med direktiv 2001/55/EF, bør den person, der nyder midlertidig

beskyttelse, uden at det berører vedkommendes ret til at rejse inden for Unionen i 90 dage inden for en periode på 180 dage, kun kunne gøre brug af de rettigheder, der følger af midlertidig beskyttelse, i den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen. Dette bør ikke berøre en medlemsstats mulighed for til enhver tid at beslutte at udstede en opholdstilladelse til personer, der nyder midlertidig beskyttelse i henhold til denne gennemførelsesafgørelse.

- (15) Nærværende afgørelse vil være forenelig med og kan anvendes som supplement til nationale ordninger for midlertidig beskyttelse, der kan betragtes som en gennemførelse af nævnte direktiv. Hvis medlemsstaten har en national ordning, der er mere gunstig end direktivet, bør den fortsat kunne anvende denne ordning, da medlemsstaterne i overensstemmelse med direktiv 2001/55/EF kan indføre eller opretholde gunstigere vilkår for personer, der får midlertidig beskyttelse. Hvis ordningen imidlertid er mindre gunstig, bør medlemsstaten give de yderligere rettigheder, der er fastsat i direktivet.
- (16) I direktiv 2001/55/EF tages der behørigt hensyn til de beføjelser, som medlemsstaterne er tillagt for så vidt angår opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed, idet medlemsstaterne i henhold til direktivet kan udelukke en fordrevet person fra midlertidig beskyttelse, hvis der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de internationale aftaler, der er indgået for at træffe forholdsregler herimod; at personen har begået en alvorlig ikkepolitisk forbrydelse uden for værtsmedlemsstaten, inden vedkommende fik adgang til den pågældende medlemsstat som en person med midlertidig beskyttelse; eller at personen har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger. I henhold til direktivet kan medlemsstaterne også udelukke en fordrevet person fra midlertidig beskyttelse, hvis der er rimelig grund til at anse vedkommende for at være en fare for sikkerheden i værtsmedlemsstaten eller en fare for samfundet i værtsmedlemsstaten.
- (17) Når medlemsstaterne yder midlertidig beskyttelse, bør de sikre, at personoplysninger vedrørende personer, der nyder midlertidig beskyttelse, behandles i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i Den Europæiske Unions databeskyttelseslovgivning, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁵.
- (18) Nærværende gennemførelsesafgørelse bør gøre det muligt for Unionen at koordinere og nøje overvåge medlemsstaternes modtagelseskapacitet, så der kan træffes tiltag og ydes supplerende støtte efter behov. I henhold til direktiv 2001/55/EF skal medlemsstaterne i samråd med Kommissionen samarbejde og udveksle oplysninger for at lette iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse. Dette bør ske via en "solidaritetsplatform", hvor medlemsstaterne udveksler oplysninger om deres modtagelseskapacitet og det antal personer, som nyder midlertidig beskyttelse på deres område. På grundlag af de oplysninger, der er indberettet af medlemsstaterne via Netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet, anslås den samlede modtagelseskapacitet, ud over absorptionskapaciteten hos medlemmer af diasporasamfundet med bopæl i Unionen indtil videre til 310 000 pladser. Med henblik på denne udveksling af oplysninger bør Kommissionen påtage sig en

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 11 af 4.5.2016, s. 1).

koordinerende rolle. Desuden er der i de senere år blevet oprettet flere forskellige platforme med det formål at sikre, at medlemsstaterne arbejder sammen. Blandt disse platforme er EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet (i overensstemmelse med Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366) den bedst egnede til det administrative samarbejde, som er omhandlet i Rådets direktiv 2001/55/EF. Medlemsstaterne bør også opfordres til at bidrage til en fælles situationsbevidsthed i EU ved at udveksle relevante oplysninger gennem de integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR). EU-Udenrigstjenesten bør høres, hvor det er relevant. I den forbindelse bør medlemsstaterne også arbejde tæt sammen med De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge.

- (19) I overensstemmelse med Rådets direktiv 2001/55/EF bør den midlertidige beskyttelse i første omgang gælde i et år. Hvis den ikke bringes til ophør i henhold til direktivets artikel 6, stk. 1, litra b), bør denne periode automatisk forlænges med seks måneder ad gangen for en periode på højst ét år. Kommissionen vil løbende overvåge og vurdere situationen. Den kan til enhver tid foreslå Rådet, at den midlertidige beskyttelse bringes til ophør, hvis situationen i Ukraine gør det muligt for de personer, der har fået midlertidig beskyttelse, at vende tilbage under sikre og varige forhold, eller at den midlertidige beskyttelse forlænges med op til et år.
- (20) Med henblik på artikel 24 i Rådets direktiv 2001/55/EF bør henvisningen til Den Europæiske Flygtningefond, der er oprettet ved beslutning 2000/596/EF, læses som en henvisning til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der er oprettet ved forordning (EU) 2021/1147. Alle medlemsstaternes bestræbelser på at efterleve de forpligtelser, der følger i medfør af nærværende gennemførelsesafgørelse, vil blive understøttet finansielt af EU-fondene. Der kan også mobiliseres midler via krise- og fleksibilitetsmekanismerne inden for den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 for at dække specifikke akutte behov i medlemsstaterne. Desuden er EU's civilbeskyttelsesmekanisme blevet aktiveret⁶. Via denne mekanisme kan medlemsstaterne anmode om forsyninger, der er afgørende for at kunne imødekomme behovene hos de fordrevne personer fra Ukraine, der befinder sig på deres område, og modtage medfinansiering af de udgifter, der er forbundet med at yde en sådan bistand.
- (21) Siden vedtagelsen af direktiv 2001/55/EF er der blevet oprettet adskillige EU-agenturer, eller deres mandater er blevet styrket. I den forbindelse bør Kommissionen samarbejde med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Asylagentur og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) med henblik på løbende at overvåge og vurdere situationen. Desuden bør Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Det Europæiske Asylagentur (EUAA) og Europol yde operationel støtte til de medlemsstater, der har anmodet om deres bistand til at håndtere situationen, herunder med henblik på at anvende denne gennemførelsesafgørelse.
- (22) Denne gennemførelsesafgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (23) I medfør af artikel 4 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland ved skrivelse af 11. april 2003 meddelt, at det

⁶ Af Slovakiet den 28. februar 2022.

ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af direktiv 2001/55/EF. Denne rådgennemførelsesafgørelse er derfor bindende for Irland.

- (24) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne gennemførelsesafgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (25) I betragtning af sagens hastende karakter bør denne gennemførelsesafgørelse træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

Det konstateres, at der er tale om massetilstrømning til Unionen af fordrevne personer, der har måttet forlade Ukraine som følge af en væbnet konflikt.

Artikel 2

De personer, som er omfattet af den midlertidige beskyttelse

1. Nærværende afgørelse omfatter følgende kategorier af personer, der siden den 24. februar 2022 har været fordrevne som følge af de russiske væbnede styrkers militære invasion på nævnte dato:
 - (a) ukrainske statsborgere med bopæl i Ukraine
 - (b) tredjelandstatsborgere med lovligt ophold i Ukraine, som ikke kan vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion under sikre og varige forhold.

Betingelsen om ikke at kunne vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion under sikre og varige forhold finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der har haft lovligt længerevarende ophold i Ukraine
 - (c) familiemedlemmer til de i litra a) og b) omhandlede personer, uanset om familiemedlemmet kan vende tilbage til sit hjemland eller sin hjemregion under sikre og varige forhold.
2. Med henblik på stk. 1, litra c), anses følgende personer for at være en del af en familie, for så vidt familien allerede bestod i Ukraine på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen:
 - (a) ægtefællen til en person, som er omhandlet i stk. 1, litra a) eller b), eller vedkommendes ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelovgivning
 - (b) mindreårige ugifte børn af en person, som er omhandlet i stk. 1, litra a) eller b), eller af dennes ægtefælle, herunder også børn født uden for ægteskab og adoptivbørn
 - (c) andre nære pårørende, der boede sammen med familieenheden som en del af denne på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen, og

som på dette tidspunkt helt eller overvejende var afhængige af en person, som er omhandlet i stk. 1, litra a) eller b).

Artikel 3

Samarbejde og overvågning

1. Med henblik på artikel 27 i direktiv 2001/55/EF anvender medlemsstaterne EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet i overensstemmelse med henstilling (EU) 2020/1366. Medlemsstaterne bør også bidrage til en fælles situationsbevidsthed i EU ved at udveksle relevante oplysninger gennem de integrerede ordninger for politisk kriserespons.
2. Kommissionen koordinerer medlemsstaternes samarbejde og udveksling af oplysninger, navnlig i forbindelse med overvågning af modtagelseskapaleteten i de enkelte medlemsstater og indkredsning af eventuelle behov for yderligere støtte.

Med henblik herpå overvåger og vurderer Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Asylagentur og Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) løbende situationen under anvendelse af EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet som omhandlet i stk. 1.

Desuden yder Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Det Europæiske Asylagentur (EUAA) og Europol operationel støtte til de medlemsstater, der har anmodet om deres bistand til at kunne håndtere situationen, herunder med henblik på at anvende denne gennemførelsesafgørelse.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand